

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie z zażalenia **A.K.** na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Ciechanowie z dnia 25 listopada 2024 r. w sprawie [...] o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 27 stycznia 2025 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w Ciechanowie

zawartego w postanowieniu z dnia 24 grudnia 2024 r., sygn. II Kp 315/24

w przedmiocie przekazania rozpoznania sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

l.n

UZASADNIENIE

Sąd wnioskujący wystąpił do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie rozpoznania tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, motywując to tym, że sędzia Sądu Apelacyjnego w Łodzi, której postępowanie było oceniane w ramach prowadzonego postępowania przygotowawczego zakończonego jego umorzeniem, może zostać powołana na stanowiska kierownicze (Prezesa, Wiceprezesa) w Sądzie Apelacyjnym w Łodzi bądź na stanowisko wizytatora, co powoduje, że w tych okolicznościach procedowanie w tej sprawie przez sąd

właściwy miejscowo, podlegający w określonym zakresie nadzorowi administracyjnemu Sądu Apelacyjnego w Łodzi, mogłoby w odbiorze społecznym wzbudzić uzasadnione wątpliwości co do zachowania przez sędziów tego sądu obiektywizmu podczas orzekania w tej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest oczywiście niezasadny.

Zasadą jest rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy miejscowo. Odstępstwo od tej zasady uzasadnione dobrem wymiaru sprawiedliwości oznacza, że w sprawie muszą zaistnieć rzeczywiste, szczególne okoliczności mogące budzić w przestrzeni społecznej poważne wątpliwości co do możliwości rozpoznania konkretnej sprawy przez sąd właściwy w sposób obiektywny.

Istnienia takich okoliczności sąd wnioskujący nie wykazał. Okoliczności wskazane we wniosku nie mają charakteru zdarzeń rzeczywistych, istniejących w chwili wystąpienia z wnioskiem, a więc możliwych do oceny w kontekście przesłanki z art. 37 k.p.k. Przytoczone okoliczności to zdarzenia przyszłe i wybitnie niepewne (przewidywane powołania sędzi na stanowiska kierownicze w Sądzie Apelacyjnym w Łodzi oraz na stanowisko wizytatora w tymże Sądzie). W tym kontekście podnieść również należało, że ewentualne powołanie sędzi na stanowisko wizytatora, uwzględniając jej doświadczenie zawodowe mogłoby dotyczyć wyłącznie pionu spraw cywilnych, a rozpoznanie zażalenia w tej sprawie jest domeną sądu karnego. Co więcej sąd wnioskujący nie wykazał nadto istnienia jakichkolwiek powiązań przyjacielskich czy towarzyskich sędziów sądu właściwego ze wskazaną sędzią. W tych okolicznościach z dużym prawdopodobieństwem można założyć, że sędziowie sądu właściwego mogą znać co najwyżej dane personalne tej sędzi.

Zatem okazało się, że okoliczności powołane w wystąpieniu, mające uzasadniać zaistnienie wyjątkowego przypadku umożliwiającego skorzystanie z instytucji wskazanej w art. 37 k.p.k., nie miały takiego charakteru, co skutkowało nie uwzględnieniem wniosku.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[WB]

[a.l]

